

LORCINA "KRVAVA SVADBA" NA DUBROVAČKIM LJETNIM IGRAMA

Predstava snažnog dojma koja će vas natjerati da se skrijete u dubine vlastitih osjećaja

Denis Derk

Prije dvanaest godina Franka Perković Gamulin na Dubrovačkim je ljetnim igrama režirala dramu Tomislava Zajeca "Spašeni" smjestivši je u scenski zahvalan prostor ruševina nekadašnjeg predimenzioniranog hotela Belvedere. Belvedere je i dan-danas zlokobna ruševina, a ovog se puta redateljica prihvatila još zahtjevnijeg posla, i to tragedije Federica Garcije Lorca "Krvava svadba", koja nikada nije bila na repertoaru Igara.

Na ukletom Lokrumu

Smjestila ju je, uz bitnu pomoć scenografa Igora Vasiljeva, na Lokrum, čija je ukletost legendarna. Prvi, prozni i realistični dio drame izveden je na ruševinama benediktinskog samostana, uz više nego prigodno javljanje ćuka za koje publika ne zna je li spontano ili inscenirano. Drugi, poetski, u kojem nam se čini da smo zalutali na neko Shakespeareovo prikazanje, preseljen je u obližnji transcendentalni maslinik u kojem se miješaju snovi i java, stvarnost i mašta, premda inicijaciju grubo narušavaju avioni koji slijeću na dubrovački aerodrom. U Dubrovniku ne možeš uteći od civilizacije ni na Lokrumu, takva nam je karma. Uz dramaturga Gorana Ferčeca, koji je uz redateljicu i adap-

tirao Lorcina tekst prema davnašnjem prijevodu Ivane Gomez, po kojem je Kosta Spaić radio predstavu u Zagrebačkom dramskom kazalištu (današnjoj Gavelli), najvažniji suradnik Franke Perković Gamulin svakako je karizmatični Mojmir Novaković.

Mojmir, kojeg mnogi znaju iz grupa Legen i Kries, idealna je osoba za svojevršno tradicijsko uglazbljenje Lorcine krvave i u osnovi melodramatične balade o mladenki koja je s vlastite svadbe pobjegla s fatalnim bivšim zaručnikom. Uz iskusnog lijeričara Ivu Letunića, Novaković je potpisao glazbu za ovu predstavu, u kojoj i ritualni ples sudbinskog nijemog kola (suradnik za scenski pokret je Matija Ferlin) ima važnu ulogu, osobito kada ga pratimo u trilerskoj igri sjena po zidinama napuštenog samostana. Valja istaknuti i oblikovatelja svjetla Elvisa Butkovića, ali i ljude zadužene za ozvučenje te dramaturški opravdane kostime Doris Kristić.

A svakako za odlične i nevjerojatno zahtjevne pjevačke nastupe treba pohvaliti cijeli izvedbeni ansambl, iz kojega bih ipak izdvojio Ivu Kraljević kao prevarenu suprugu i Kseniju Marinković kao njezinu majku (a onda i prosjakinju). Svojom muževnom pojavom, ali i gromkim zapjevom, kao presudni zamašnjak ove glumački snažne predstave nametnuo se Nikola Baće u ulozu fatalnog Leonarda koji je

FRANKA PERKOVIĆ GAMULIN režirala je drugu dramsku premijeru Ljetnih igara, u kojoj ljubavnike glume Lana Meniga i Nikola Baće

mladu oteo gotovo pa s oltara, bez obzira na posljedice. A upravo u tom Leonardovom postupku u kojem strast pobjeđuje tradicionalne stege i malograđanski moral, bez obzira na cijenu koju netko ipak mora platiti na kraju balade, nalazi se vjerojatno i fitilj koji je zapalio Lorcina inspiraciju. Kao tvrda mladoženjina majka impresivna je, ali i odveć kontrolirana bila Jadranka Đokić, Luka Knez bio je njezin lakomisleni i ustreptali sin kojeg je izbor žene odveo u propast, dok je Lana Meniga dočarala dvostruku zaručnicu koja je postala odbjela supruga izgubivši i supruga i bivšeg zaručnika. Snažne su uloge isklešali nezamjenjivi Nikša Butijer kao razočarani otac zaručnice i Tanja Smoje kao brižna sluškinja. Uz Novakovića i Letunića, u predstavi su u ulozu sveprisutnoga kora nastupili i Jelica Čučević, Maro Drobnić, Tonči Đurković, Marko Capor, Tajana Martić, Mara Metković i Vanesa Vidaković Natrlin.

Snažan ansambl

Dubrovačka i Lorcina "Krvava svadba" na gledatelje ostavlja iznimno snažan, težak dojam, pa je i pljesak na drugoj izvedbi bio sramežljiv. Nakon ovakve predstave treba se skriti u vlastite dubine i osjećaje, koje ne želimo, a zapravo i ne možemo podijeliti s drugima. ●